

متن پرسش

با سلام: اوقات شما بخیر. استاد، مطلبی از استاد وکیلی در کتاب دارالشفای ایشان که به تازگی چاپ شده خواندم مبنی بر اینکه تعطیلی حرم ها با تجویز پزشکان کار تخصصی نبوده چون لازمه آن این بوده که نمونه های آزمایشگاهی در محل حرمها انجام می شده است و نباید حکم فضاهای بیرون اماکن مقدسه را به اماکن مقدسه و حرم ها تسری می دادند. بلکه باید همان روش اثبات انتقال ویروس در فضاهای بیرون حرم ها عینا در حرم ها هم تکرار می شد تا بتوان به آن استناد کرد و بر اساس آن این اماکن را مانند سایر مکانها تعطیل اعلام نمود. البته باید تمام مطلب ایشان را با هم در نظر گرفت اما همین مقدار، این سوال را برای بنده به وجود آورد که آیا حکم نظام علی معلولی عالم در انتقال ویروس به انسان در اماکن مقدسه و سایر اماکن متفاوت است؟ آیا ممکن است همانطور که احتمال شفا در این مکانها بیشتر است احتمال انتقال بیماری کمتر باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده سخن جناب استاد وکیلی یک سخن علمی و منطقی است و اتفاقاً بنده در جریان تجربیاتی هستم که قسمت میکروبی شناسی دانشگاه پزشکی اصفهان در کفشداری حضرت رضا «علیه السلام» انجام دادند و عجیب بود که به گفته ی جناب آقای دکتر اسفندیاری رئیس وقت دانشگاه علوم پزشکی دانشگاه اصفهان حتی یک مورد از میکروب در آنجا یافت نشد، با این که مردم کفش های خود را با همان خاک آلودگی به کفشداری ها تحویل می دادند. حداقل پیشنهاد استاد وکیلی پیشنهادی است که نباید از نظر علمی نادیده گرفته شود. موفق باشید